

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118210378
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3118210378.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G., H. G. XXX, t. č. bytom I. J. XX, F., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom v F. A. XXXX a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, K., zastúpeného Mgr. Petrom Hargašom, advokátom so sídlom v Bratislave, Košická 56, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. novembra 2022, č.k. 31P/260/2018-900, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh otca na zmenu zverenia maloletého A., výrokom II. zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 v bode II. a v bode IV. Výrokom III. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd rozhodoval o návrhu otca, ktorým sa domáhal zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a uloženia povinnosti matke platiť na výživu maloletého sumu 120 eur mesačne s tým, že pôvodne styk maloletého s matkou nežiadal upraviť. V priebehu konania otec uviedol, že ak súd zamietne jeho návrh na zmenu zverenia, žiadal rozšíriť styk s maloletým A.; v priebehu konania na pojednávaní dňa 11.06.2020 uviedol, že netrvá na rozšírení jeho styku s maloletým. Matka s návrhom otca nesúhlasila a uviedla, že je absolútne nedôvodný, skutočnosti v ňom uvádzané nie sú preukázané a navrhla návrh otca zamietnuť. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 2, 3, § 28 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1 - 6, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že prvotným impulzom podania návrhu otca na zmenu zverenia do jeho starostlivosti bola okolnosť, že matka nedala dieťa zaočkovať. Otec bol toho názoru, že matka podceňuje a zanedbáva zdravotnú starostlivosť o maloleté dieťa, čo môže mať na maloletého nepriaznivé následky. Matka počas konania maloletého zaočkovať dala, následne však otec tvrdil, že matka nedokáže zabezpečiť plnohodnotnú komplexnú starostlivosť o dieťa. Súd uviedol, že celým konaním sa niesli vážne narušené vzťahy rodičov, v strede ktorých sa nachádza maloletý syn účastníkov. Rodičia sú zahltení svojím vzájomným konfliktom a neorientujú sa na zdravý vývin svojho syna, konflikt rodičov sa tak premieta do psychického vývinu dieťaťa. V prvom rade by sa mali rodičia snažiť dostať vzájomnú komunikáciu aspoň do takej roviny, že budú spolu slušne komunikovať. V živote každého maloletého dieťaťa je pritom dôležité pôsobenie oboch rodičov na jeho výchovu a vývoj, a to bez ohľadu na ich partnerský rozchod alebo konflikt. Súd

mal za to, že v tomto prípade ani jeden z rodičov nezvláda svoju rodičovskú rolu a mal by vyhľadať odbornú pomoc, aby hoci nevedome naďalej neublížoval svojmu dieťaťu a snažiť sa, aby jeho dieťa žilo svoje detstvo, venovalo sa škole, svojím záujmom a nie konfliktu rodičov, ktorí nedokážu dieťa pred týmto konfliktom ochrániť. Rodičia nedokážu spolu rozumne komunikovať, na jednej strane sa jeden rodič snaží, spraví ústupok, druhý rodič spraví niečo, prečo sa prvý rodič nahnevá. Matka uvádza, že celá situácia jej zasahuje do súkromia, celé vzťahy jej robia zle. Otec zasa direktívne žiada jasné pravidlá, pričom sa mu nemožno diviť, že ich žiada, pretože otec je ten z rodičov, ktorý má právoplatne upravený styk. Rodičia by sa tiež mali zamyslieť, ako si svoj život predstavujú ďalej a ako chcú navzájom fungovať. Rodičia sa snažia rešpektovať súdne rozhodnutia, avšak donekonečna ich súd nemôže „vodiť za ručičku“ a určovať im všetko, čo majú robiť. Rodičia sú zodpovední a musia ako rodičia prihliadať na čo najlepší záujem dieťaťa. A s dobrým úmyslom súdu cez výchovné opatrenia, kde súd očakával, že vďaka nim sa rodičia naučia spolu normálne komunikovať, to rodičia dopracovali k tomu, že maloletý je totálne vyčerpaný z výsluchov, zo šetrení opatrovníkom, či chodenia na odborné poradenstvo. Nikto z nás sa nikdy nedokáže zbaviť svojho detstva. Rodičia sa preto musia zamyslieť nad tým, aké detstvo prichystali svojmu synovi. Maloletý má 7 rokov, je druhák na základnej škole a chodí po samých vyšetreniach či lekároch. Rodičia nie sú schopní sa dohodnúť ani na základných faktoch, keď dieťa ochorie, keď matka povie, že ho nemôže dať otcovi. Deti vo všeobecnosti cestujú na stretnutia s druhým rodičom, aj keď sú choré, a to za predpokladu, že presun dokáže zvládnuť tak dieťa, ako aj rodičia. Uvedené je o dohode rodičov, o normálnom, ľudskom a zodpovednom prístupe k životu vlastného dieťaťa. Maloletý rodičov miluje, tiež rodičia milujú svoje dieťa, ale aj napriek tomu nedokážu spolu normálne fungovať. Na základe doteraz vykonaného dokazovania, keby súd maloletého odňal z výchovného prostredia matky, podľa názoru súdu, by uvedené maloletý teraz nezvládol. Maloletý sa bojí, že keď bude s otcom spokojný a povie to pred mamou, tak ju sklame. Toto nie sú problémy, ktoré by malo riešiť 7-ročné dieťa a ktoré veľmi negatívne pôsobia na jeho psychiku. Rodičia majú samé negatívne postoje a myšlienky. Matka je tá, ktorá vybrala otca pre svoje dieťa a naopak, pričom na skutočnosť, že vzťah rodičov dieťaťa skončil, nesmie v žiadnom prípade maloletý doplácať. Matka musí poznať potreby maloletého a súd nenašiel žiadny dôvod, pre ktorý by maloletý nemal chodiť k otcovi. Otec sa snaží a rola otca je v živote maloletého chlapca skutočne dôležitá. V živote každého dieťaťa sú dôležití obidvaja rodičia. Matka vo vzťahu k dieťaťu evokuje teplo a otec svetlo, otec je ten, kto dieťa učí. Manžel matky nikdy nenahradí maloletému vlastného rodiča. S cieľom zabezpečiť úpravu vzťahov v rodine súd nariadil výchovné opatrenia, najskôr na dobu 6 mesiacov, neskôr na nevyhnutnú dobu. Ich cieľom bolo uľahčiť prechod maloletého k otcovi, aby sa vedel preorientovať z prostredia do prostredia, usporiadať a zmenšiť konfliktné situácie medzi rodičmi, zlepšiť komunikačné schopnosti rodičov. Výsledkom výchovných opatrení je to, že maloletý je z toho všetkého unavený, medzi rodičmi naďalej pretrvávajú veľmi vážne konflikty, ktoré vníma predovšetkým maloletý. Rodičia sú sami zodpovední za to, že maloletý sa dostal do štádia, kedy to ovplyvňuje jeho správanie voči nim samotným, kedy vo vzťahu k matke prejavuje vzdorovité správanie, keď ho pripravuje na stretnutie s otcom a otca odmieta. Bolo preukázané, že otca odmieta aj v telefonátoch. Maloletý si spracováva veľmi vážne narušené vzťahy medzi rodičmi svojím spôsobom primeraným detskému veku. Ďalej súd uviedol, že z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že matka zanedbáva starostlivosť o maloletého. Do rodiny opakovane chodil kolízny opatrovník, s rodinou sa pracovalo aj v rámci výchovného opatrenia. Súd mal preto za to, že neboli splnené zákonné podmienky k tomu, aby s poukazom na § 26 Zákona o rodine, ktorý pojednáva o zmene pomerov, bolo nevyhnutné zmeniť súdne rozhodnutie. Súd bol tiež toho názoru, že v stave, v ktorom teraz maloletý vníma v dôsledku konfliktných situácií správanie rodiča k rodičovi, by mu mohla byť zmena výchovného prostredia na ujmu a práve táto zmena by mohla ohroziť jeho ďalší zdravý vývoj. Nebolo preukázané ani zanedbávanie starostlivosti voči škole, ani pediater neavizoval žiadne zanedbávanie starostlivosti ohľadne zdravotného stavu maloletého. V súčasnosti sa maloletý nachádza v štádiu, keď vníma konfliktnú situáciu rodičov a od rodičov očakáva poskytovanie pocitu istoty. Tohto pocitu sa maloletému od rodičov nedostáva, riešené sú ich vlastné problémy a súd mal za to, že takýmto správaním sami poškodzujú záujem maloletého dieťaťa. Podľa názoru súdu, k úprave vzťahov medzi rodičmi neprispieje žiadna inštitúcia. Predovšetkým sami rodičia musia poznať potreby svojho dieťaťa a musia si uvedomiť, že nemajú škodiť svojmu dieťaťu a svoje vzťahové problémy nemajú riešiť v prítomnosti svojho dieťaťa. Súd bol toho názoru, že výchovné prostredie u matky je nateraz dobré, preto návrh zamietol. Otec žiadal aj o rozšírenie styku so synom, v tejto časti však svoj návrh zobral späť, pričom sa na pojednávaní vyjadril, že rozšírenie styku so synom by bola strata času. Otec nemá záujem o rozšírenie styku so synom v riadnom konaní, avšak pri príležitosti každých prázdnin sa domáha rozšíreného styku so synom neodkladným opatrením. Počas tohto kalendárneho roka podal otec už 8 takýchto návrhov na neodkladné opatrenie, týkajúcich sa

rozšírenia styku, či zmeny zverenia. Otec presadzuje svoje záujmy, bez ohľadu na osobu maloletého, pričom toto presadzovanie odôvodňuje tým, že koná v záujme maloletého. S poukazom na ust. § 335 ods. 1 CSP súd uviedol, že v súvislosti s rozhodnutím zrušil uznesenie č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti rodičom, aby sa spolu s maloletým podrobili sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu a v časti nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým bol dočasne otcovi rozšírený styk s maloletým synom práve za účelom výkonu výchovného opatrenia. Otec tak bude ďalej realizovať styk s maloletým v zmysle rodičovskej dohody, ktorá je súčasťou rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/227/2016-420 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/55/2017-444 (správne 6CoP/52/2017-444) zo dňa 26.09.2017, pričom mu nič nebráni v tom, aby sa na súd obrátil s riadnym návrhom na prípadnú zmenu úpravy styku s maloletým. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie otec maloletého dieťaťa, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd jeho návrhu na zmenu zverenia vyhovie. V prípade, že tomuto nevyhovie, keďže považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné, navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie s tým, aby odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie na to, aby zveril maloletého na skúšobné obdobie 12. mesiacov do jeho starostlivosti a následne, aby súd vyhodnotil, či takáto zmena mala pozitívny vplyv na dieťa. Ak by napriek všetkému odvolací súd rozsudok potvrdzoval, žiadal, aby bol rozšírený jeho styk s maloletým podľa uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 a súčasne aby súd rozdelil všetky prázdniny v roku rovnako medzi matku a otca. Namietal, že on nepodával návrh na zverenie maloletého kvôli tomu, že dieťa nebolo zaočkované. Dôvodom jeho návrhu bolo množstvo krokov, ktorými matka poškodzovala jeho rolu ako otca pred maloletým a ohrozovala tým zdravý vývin dieťaťa. Nedostatok informácií o maloletom, odmietanie každej pomoci pri výchove a starostlivosti, ignorovanie návrhu na rozšírenie styku, no najmä všetko, čo zistil o maloletom pri jeho starostlivosti, bolo matkou znegované. Podstúpenie zákonného očkovania bolo iba jedným z bodov tejto ignorancie a odmietania. Súčasné správanie maloletého má korene v minulosti, kedy žil a aj žije v prostredí, kde mu je ukazovaný vzor, akým sa matka a jej rodina správa voči nemu. Namietal, že súd v danej veci žiadnym spôsobom neodôvodnil rozsudok a neskúmal najlepší záujem dieťaťa. Hoci rozsudok je rozsiahly, absentujú v ňom závery, ktoré vyvodil z jednotlivých dôkazov a súd neuviedol, ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil. Nie je taktiež možné zistiť, ako súd vec posúdil a pod aký právny inštitút je možné vec subsumovať. S poukazom na ust. § 25 ods. 4 Zákona o rodine mal za to, keďže matka aktívne znemožňuje jeho styk s maloletým, mal súd urobiť krok k tomu, aby maloleté dieťa bolo zverené do jeho starostlivosti. On cestoval z Bratislavy do Trenčína úplne zbytočne, keďže matka mu nedokázala odovzdať dieťa na realizovanie styku. Toto potvrdzujú aj správy z CDR Zlatovce, z ktorých je zrejmé, že u matky nenastal žiadny progres pri odovzdávaní dieťaťa. Mal za to, že za danej situácie, keď on argumentoval tým, že matka zlyháva ako preferenčný rodič, mal súd vyskúšať minimálne režim zverenia maloletého dieťaťa počas letných prázdnin a vyhodnotiť, či sa situácia nezlepšila. Poukázal na vyjadrenia kolízneho opatrovníka na pojednávaní, ktorý uviedol, že matka bola pri odovzdávaní maloletého A. nečinná, maloletého nepovzbudila, aby išiel k otcovi. Ďalej podrobne poukazoval na skutočnosti ohľadne zdravotnej starostlivosti o maloletého A. zo strany matky, zopakoval skutočnosti týkajúce sa pôvodného nezaočkovania maloletého, čo bolo nakoniec za matku (súhlas) vyjadrené aj vydaným rozhodnutím súdu. Ďalej uviedol, že príkladom nezvládnutia rodiča, ako aj konanie v priamom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, je podanie návrhu matky v mene dieťaťa na zákaz jeho priblíženia voči osobe, ktorá je v ponímaní dieťaťa považovaná za blízku osobu. Matka takýto návrh podala na súd bez jeho súhlasu a vedomia a aj vedomia samotného dieťaťa, čo je podľa neho nutné považovať za konanie v priamom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Toto konanie je vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12C/44/2022. Bol toho názoru, že už tento postu matky matku výslovne diskvalifikuje z toho, aby mohla ako matka tvrdiť, že maloletý má u nej vhodné výchovné prostredie. Ďalej uviedol, že výchovné opatrenie nenaplnilo svoje ciele, podľa jeho názoru iba z dôvodu na strane matky, ktorá z výchovného opatrenia odchádzala predčasne, alebo sa naň nedostavila. Súd taktiež nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhol a rovnako nevykonal dokazovanie ohliadkou pri preberaní syna a pri styku s maloletým v otvorenom prostredí, čo žiadal už v roku 2021, no zostalo to bez odpovede. Súd v rámci konania nepripustil viacero otázok, ktoré boli položené kolíznemu opatrovníkovi, čím nemohol byť riadne zistený skutkový stav veci a nemohol byť zistený názor dieťaťa prostredníctvom kolízneho opatrovníka. Súd bol všeobecne v danej veci pasívny a iba prihliadal na to, čo sa deje medzi rodičmi, nevykonal žiadne úkony, aby sa reálne situácia zlepšila, aby bol prípadne riadne realizovaný jeho styk s maloletým, resp. nevyskúšal, či by maloletému neprospevalo za danej situácie lepšie prostredie (výchovné) u neho. Namietal, že sa nemôže stotožniť

s vyjadreniami kolízneho opatrovníka. Na úrade majú od neho 7 rokov rôzne žiadosti o pomoc pri výkone jeho rodičovských práv a povinností, avšak kolízny opatrovník nekoná v najlepšom záujme dieťaťa. Rovnako prokuratúra v konaní vyjadrila vlastné názory, ktoré nepodložila žiadnymi relevantnými závermi vedeckých publikácií. Názory prokuratúry dal prešetriť prostredníctvom Generálnej prokuratúry SR, ktorý výsledok súdu oznámi. Ďalej otec v odvolaní podrobne rozobral odôvodňovanie rozsudku súdu prvej inštancie takmer po každej vete, vyjadril k tomu svoje negatívne stanovisko a uviedol opačné názory ako má súd prvej inštancie. Pokiaľ ide o zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie sp. zn. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 v bode II. a v bode IV., bol toho názoru, že toto nebolo dôvodné zrušiť, keďže predmetné konanie na súde prvej inštancie nebolo právoplatne ukončené. Nie je pravdou, že by nemal záujem o širší kontakt s maloletým v rámci styku. Pokiaľ súd chcel jeho návrh zamietnuť, bol povinný ponechať rozšírený styk podľa súčasnej úpravy uvedenej práve v uznesení z 24.09.2021. Ponechanie úpravy styku spreď tohto rozhodnutia je dôkazom toho, že súd nemal na pamäti najlepší záujem dieťaťa. Na základe všetkých skutočností mal za to, že rozhodnutie súdu je arbitrárne a nie je možné z neho zistiť, čo vlastne bolo rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá bola dôvodom na zamietnutie jeho návrhu na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Súd navyiac uviedol množstvo hodnotiacich úsudkov o ňom, ktoré nevysvetlil a nepodložil žiadnym príkladom, pričom tieto ho ponižujú.

3. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Poukázala na to, že súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania považoval za kľúčové východisko aj to, že v stave, v ktorom teraz maloletý vníma v dôsledku konfliktných situácií správanie rodiča k rodičovi, by mu mohla byť zmena výchovného prostredia na ujmu a práve táto zmena by mohla ohroziť jeho ďalší zdravý vývoj; výchovné prostredie u matky je nateraz dobré. Uviedla, že pojednávania na súde prvej inštancie preukázali, že rodičia sa na otázke úpravy styku s maloletým ako špeciálnej zložke rodičovských práv a povinností nevedia dlhodobo dohodnúť. Vzťahy medzi rodičmi sú veľmi vážne narušené, ich vzájomná komunikácia je nulová. Rodičia sa nevedia dohodnúť ani na elementárnych bežných veciach vo vzťahu k maloletému, čo vyúsťuje aj do trestných konaní, ale hlavne negatívne vplyva na psychický stav a zdravotný vývin maloletého (traumatizujúce zážitky maloletého pri jeho preberaní otcom za účasti občianskeho združenia Rady pre práva dieťaťa, privolanie polície, násilné ťahanie do auta a pod.). V danej veci podľa jej názoru nemožno opomenúť fakt, že na súde bolo vydaných 23 neodkladných opatrení a 2 výchovné opatrenia. Zdôraznila, že súd v danej veci vychádzal z veku dieťaťa, jeho školských aktivít, z doterajšieho vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi - otcovi, priania dieťaťa, jeho emocionálnych a iných potrieb. Súd v rozsudku dôrazne apeloval na rodičov, aby sa povzniesli nad vzájomné rozpory, komunikovali spolu, zmenili svoje správanie tak, aby negatívne neovplyvňovalo na psychický vývoj dieťaťa. Bola toho názoru, že na základe doposiaľ vykonaného dokazovania, keby súd maloletého odňal z výchovného prostredia matky, maloletý by toto v súčasnosti nezvládol. Z vykonaného dokazovania pritom súd nemal za preukázané, že matka zanedbáva starostlivosť o maloletého. Tvrdenie, že maloletý A. je citovo naviazaný na matku podporuje aj skutočnosť, že na otázku prokurátorky na pojednávaní dňa 07.06.2022 odpovedala matka maloletého, že ak by súd zveril maloletého do starostlivosti otca, psychicky by ho to zlomilo. V tejto súvislosti dala do pozornosti uznesenie vyšetrovateľa OR PZ Trenčín zo dňa 04.11.2022 o začatí trestného stíhania, v ktorom je podozrivý otec dieťaťa pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Zo zápisnice o výsluchu maloletého na OR PZ v Trenčíne zo dňa 20.12.2022 je zrejmé, že na otázky vyšetrovateľa a prokurátora maloletý odpovedal v tom smere, že chce bývať u mamy, maminu má rád, k otcovi nerád chodí, nemá ho rád, lebo robí zle mamine, k otcovi by chcel chodiť len raz za rok, otec mu kupuje darčeky, aby k nemu chodil. U otca sa nudí, preto sa hrá na mobile. Nechce sa s otcom stretávať a k nemu chodiť. Poukázal na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a rovnako na článok 41 ods. 1 veta prvá Ústavy SR, podľa ktorého manželstvo, rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona; zaručuje sa osobitná ochrana detí a mladistvých. S prihliadnutím na všetky okolnosti tejto veci, vrátane vyjadrenia maloletého, že chce bývať u mamy, ktorú má rád, skutočne zmena jeho prirodzeného výchovného prostredia by bola iba na ujmu maloletého a mohla ohroziť jeho ďalší zdravý vývoj. Na základe týchto skutočností považovala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný, na rozdiel od otca dieťaťa aj založený na skutočnostiach, ktoré majú oporu v skutkovom stave a dôkazoch obsiahnutých v spise. Rozsudok spĺňa kritéria racionálnej úvahy, vyvažuje dotknuté hodnoty a nachádza medzi nimi taký prienik, ktorý umožňuje predovšetkým ochranu záujmov maloletého, ktorý v plnom rozsahu zodpovedá obsahu aj účelu uvádzaného článku 41 ods. 1 Ústavy SR.

4. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa podala vyjadrenie matka maloletého dieťaťa, a to samostatne aj prostredníctvom právneho zástupcu. Matka uviedla, že podľa otca dieťaťa súd niečo neodôvodnil, neprešetril, nepostupoval správne. Za tie roky sa už vyjadrila k nespočetne veľkému množstvu podaných návrhov otcom a už sa naučila, že pokiaľ sa otcovi dieťaťa nevyhoví, vždy bude nespokojný, bude sa dožadovať ďalších a ďalších vyjadrení na jeho otázky, podnety a bude žiadať súd, aby postupoval podľa neho, lebo to, čo píše otec, je správne. Veľakrát sa dohadovali na rozdelení prázdnin u maloletého, otec dal nejaký návrh a ak ona dala svoj a nevyhovela otcovi, podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nikdy nehľadal kompromis. Pokiaľ poukazuje, že mu bránila v styku s maloletým a niekoľkokrát mu ho neodovzdala, otec nikdy nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by svoje tvrdenia potvrdil. Ona vždy maloletého pripravila na odchod k otcovi, ale sám maloletý odmietol k otcovi ísť. To už neraz preukázala obrazovými nahrávkami a súd jej dal za pravdu, že ona v styku otca s maloletým nebránila. Maloletý má 7 a pol roka a už vie povedať sám, čo chce a čo nie. Poukázala na to, že na otázku súdu, či za predpokladu, že by súd nevyhoviel návrhu otca na zmenu výchovného prostredia s poukazom na súčasný stav dieťaťa, kedy otec súhlasil, aby rozšíril súd jeho styk s maloletým, otec odpovedal „mám za to, že rozšírením styku oproti pôvodnej úprave sa nič nevyrieši, je to strata času“, podľa jej názoru bola zreteľne položená otázka a otec na ňu jasne odpovedal. Predsa už na predošlom pojednávaní zobral späť svoj vlastný návrh na rozšírenie styku po tom, čo s ním súhlasila. Z tohto jej vyplýva, že niekto nevie čo chce, ale neprestane, kým to nedostane. Ďalej uviedla, že poukaz otca na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní 1P/60/2020, ktorým okrem iného súd poučil účastníkov podľa § 37 ods. 3 Zákona o rodine, je dôkazom iba toho, že otec nekoná v záujme dieťaťa, ale v záujme sám seba, aby uspokojil svoju potrebu jej ako matke ublížiť odobratím maloletého, bez ohľadu na dieťa. Mal to pritom dobre naplánované, najskôr podajú „akože rodičia“ návrh na zverenie maloletého do náhradnej starostlivosti v konaní 35P/189/2022, ešte pred pojednávaním a potom poukážu na uvedený rozsudok. Má za to, že otec sa zámerne vyhol znaleckému dokazovaniu, keďže by bol veľký predpoklad, že by sa vyšetrovaním zistila pravda o tom, aký vzťah a citovú väzbu má otec k maloletému a naopak. Preto podal námietku, na základe ktorej sa zrejme znalecké dokazovanie nekonalo. Po prečítaní zápisnice z pojednávania, či vypočutí zvukového záznamu každý pochopí, že celé podanie na súd nie je o maloletom, ale o pomste otca voči nej, že našla odvalu a od neho aj s maloletým odišla. Pokiaľ má maloletý k otcovi taký postoj aký má, že si nevyžaduje jeho prítomnosť, tak ona môže robiť čo chce, vie, že čím viac bude maloletého nútiť byť s otcom, tým viac sa to bude zhoršovať. Do L. M. chodili viac ako rok a ani tam nedokázali maloletého veľakrát motivovať, aby išiel k otcovi. Už toto poukazuje na to, že maloletý nemá s otcom vybudovaný dobrý vzťah a to, aký vzťah si s ním otec vytvoril, je otcove striktné „musíš“. Otec si zo súdu urobil „komunikačný portál“ medzi rodičmi, tak aby ich (rodičov) niekto kontroloval a riadil. Tak ako si otec zaobstaral Radu pre práva dieťaťa ako svojho zástupcu a hovorca, v čom mu oni veľmi radi pomáhajú. Aj toto je dôkazom toho, že otec nie je samostatný, nevie prevziať otcovskú zodpovednosť sám na seba. Na jednej strane otec uvádza, aký záujem má o maloletého, ako s ním chce tráviť viac času a potom príde na pojednávanie a rozšírenie styku je podľa neho strata času. Dodala, že tieto konania zrejme nikdy neskončia, otec je chronický kverulant a tým, že nemá žiaden vzťah, žije sám, najnovšie je nezamestnaný, keďže požiadala o zvýšenie výživného, sa vyslovene vyživá v tejto činnosti, o čom svedčia všetky jeho mnohostranné návrhy či vyjadrenia. Má za to, že ani súd nemá povinnosť odpovedať a vysvetľovať, prečo a ako k čomu dospel, lebo niekto niečo nepochopí alebo nechce pochopiť, lebo to nie je to, čo chce on. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Právny zástupca matky vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje tvrdenia otca uvedené v odvolaní za nepravdivé, zavádzajúce, subjektívne a ničím nepodložené. V prvom rade poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je odôvodnené v súlade s konštantnou judikatúrou a otcovi nebolo upreté právo na súdnu a inú právnu ochranu. Skutočnosť, že sa otec s rozhodnutím vnútorne nestotožňuje, nespôsobuje jeho arbitrárnosť. Rovnako nesúhlasil s námietkou otca, že rozhodnutie neobsahuje právne posúdenie veci a nie je možné zistiť, ako vlastne súd vec posúdil a pod aký právny inštitút je možné vec subsumovať. Podľa jeho názoru je rozhodnutie vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Samotný fakt, že sa otec s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí nestotožňuje, neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností zvoleným spôsobom. Rovnako má za to, že súd splnil svoju povinnosť a nevykonanie navrhnutých dôkazov či už otcom alebo matkou riadne odôvodnil. Na základe dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, bol dostatočne zistený skutkový stav veci, súd sa zaoberal každým návrhom na vykonanie dokazovania a v napadnutom rozhodnutí uviedol dôvody, pre ktoré otcom navrhnuté dôkazy nevykonali. Má za to, že vykonanie otcom navrhnutých dôkazov by bolo nadbytočné

a neúčelné. Poukázal na to, že kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 11.06.2020 navrhol súdu nariadiť výchovné opatrenie za účelom zlepšenia komunikácie a spolupráce rodičov s tým, že toto výchovné opatrenie bude aj v záujme dieťaťa. Matka s návrhom na uloženie výchovného opatrenia súhlasila, otec nesúhlasil len s miestom realizácie výchovného opatrenia v CDR Zlatovce. Následne otec podal proti nariadeniu výchovného opatrenia odvolanie, kde už poukazoval na nelogickosť výchovného opatrenia, zbytočnosť, irelevantnosť, nepreskúmateľnosť výchovného opatrenia a pod. Po tom, čo bol otec v tomto odvolacom konaní neúspešný, samozrejme podal aj mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Zo záverečnej správy CDR z tohto prvého výchovného opatrenia z 09.06.2021 pritom vyplýva, že otec je dominantný, direktívny, je s ním sťažená komunikácia, musí byť v prejave usmerňovaný, na otázky odpovedá zdĺhavo, po prerušení je podráždený, ofenzívny, pričom CDR zdôraznila, že u otca spozorovali egocentrické tendencie s ohľadom na vlastné potreby, striktné presadzovanie si vlastných záujmov a práv, bez ohľadu na dopad a vnímanie maloletého A.. Následne súd uznesením č.k. 26P/113/2021-12 z 24.09.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil rodičom povinnosť, aby sa spolu s maloletým podrobili sociálnemu a inému odbornému poradenstvu, ktoré sa bude realizovať v CDR v trvaní po nevyhnutú dobu s tým, že toto poradenstvo sa bude realizovať každý nepárny piatok v čase od 14:00 hod. do 15:00 hod. a každú párnú stredu v čase od 15:00 hod. do 16:00 hod. Ďalej súd týmto neodkladným opatrením rozhodol o zmene úpravy styku otca s maloletým tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom týždni v čase od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a v každom párnom týždni v stredu od 16:00 hod. do 17:00 hod. Taktiež súd rozhodol, že neodkladné opatrenie v časti úpravy styku bude trvať do právoplatnosti skončenia konania o zmenu zverenia a zmenu úpravy styku, ktorá je vedená na súde prvej inštancie pod sp. zn. 31P/260/2018. Zo záverečnej správy z tohto druhého výchovného opatrenia z 11.11.2022 vyplýva, že celková zvýšená angažovanosť otca do značnej miery sťažuje komunikáciu. Otec striktné presadzuje vlastné záujmy a práva bez dostatočného vnímania potrieb maloletého. Je si vedomý neustáleho konfliktu, ktorý prebieha s matkou, tento konflikt sa premieňa do psychického vývinu maloletého. Ďalej poukázal na to, že do vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie podal otec 23 návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia; bohužiaľ toto číslo nie je konečné, otec v podávaní týchto návrhov pokračuje. Podľa jeho názoru, ak otec netrpí duševnou poruchou alebo poruchou osobnosti, musí vnímať, že jeho vzťah s maloletým A. je narušený, že tento k nemu nechce chodiť dobrovoľne, aj napriek tomu, že otec si maloletého kupuje hračkami, počítačovými hrami a neobmedzeným hraním na mobile, aj keď po poslednom pojednávaní sa už maloletý A. nehrá na svojom mobile, ale na mobile otca. Za tejto situácie, keď maloletý otca odmieta, otec tvrdošijne trvá na zmene zverenia, v odvolaní dokonca navrhuje zverenie na skúšku na dobu 12 mesiacov. Matka so žiadnou skúšobnou dobou nesúhlasí, dieťa sa nevychováva, ani výchovné prostredie sa neurčuje metódou pokus-omyl. U matky boli opakovane prešetrované pomery, resp. jej starostlivosť o maloletého a žiadne nedostatky zistené neboli. Pre maloletého je matka primárna vzťahová osoba, maloletý sa opakovane vyjadroval, že chce žiť s ňou. Otec pritom na otázku súdu, či by za predpokladu, že by nevyhovel jeho návrhu na zmenu výchovného prostredia, s poukazom na súčasný stav dieťaťa súhlasil, aby bol rozšírený jeho styk s maloletým, na čo otec uviedol, že má za to, že rozšírením styku oproti pôvodnej úprave sa nič nevyrieši, je to strata času. Skutočnosť, že súdny spis má už viac ako 900 strán je iba dôkazom toho, že s otcom dieťaťa nie je možná dohoda. Má za to, že je v najlepšom záujme maloletého A., aby rodičia začali riadne komunikovať, o čo sa aj matka snažila. Zo strany otca však dochádza k patologickej komunikácii, kedy nielen matku zahlcuje siahodlhými vyjadreniami, ale aj súd, pracovníkov CDR, pritom podstatu otcovi dlhodobo uniká. Je mylné sa domnievať, že narušené vzťahy v rodine zhojí súd, štátny orgán chrániaci záujem maloletého dieťaťa, či orgány činné v trestnom konaní. Podrobne sa vyjadril k najlepšiemu záujmu maloletého dieťaťa, citoval článok 3 ods. 1, článok 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj rôzne rozhodnutia Ústavného súdu ČR a ESLP. Mal za to, že v prípade rozhodovania súdu vo veci starostlivosti o maloletých je vždy prioritou záujem maloletého dieťaťa, súd sa musí vždy snažiť vytvoriť stav právnej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodiča, avšak záujem maloletého musí byť vždy pred záujmom rodiča. Otec pritom nie je dostatočne vnímaný k aktuálnemu stavu ich syna, jeho psychickému stavu a nemá dostatočnú sebareflexiu pri riešení tejto situácie. V súčasnosti otec nedokáže potlačiť svoje záujmy pred záujmami maloletého syna. Je evidentné, že napriek 2 nariadeným výchovným opatreniam otec svoj prístup vôbec nezmenil, k žiadnej sebareflexii u neho nedošlo.

6. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu okresnej prokuratúry zotrval na všetkých svojich tvrdeniach. Namietal, že žiadny dôkaz nedokazuje, že dieťa je naviazané výlučne na matku, ide iba o pocit matky, ktorý bol sprostredkovaný prokuratúrou. Pokiaľ ide na poukaz prokuratúry na podané trestné oznámenie na neho pre trestný čin týrania blízkej osoby, zdôraznil, že v našom právnom poriadku platí

prezumpcia neviný. Pokiaľ prokuratúra poukazovala na výsluch maloletého v trestnom konaní, resp. na OR PZ, toto vyjadrenie maloletého nie je možné overiť, keďže prokuratúra nepripojila žiadnu zápisnicu, ktorou by podporovala svoje tvrdenia. Poukázal na to, že prokuratúra sa nevyjadrila k faktu, že matka nezabezpečila očkovanie riadne a včas, že mu matka nedokáže odovzdať maloletého a pri preberaní dieťaťa je iba pasívna.

7. K vyjadreniu otca maloletého dieťaťa podala následne vyjadrenie aj Okresná prokuratúra Trenčín. Uviedla, že sa pridrižiava svojho pôvodného vyjadrenia k odvolaniu otca. Uviedla, že trestný úsek tunajšej prokuratúry 16.02.2023 previedol do netrestného spisu dozorovej prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín uznesenie vyšetrovateľa OR PZ zo dňa 15.02.2023, ktorý zastavil trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, ktoré bolo začaté pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, kde bol podozrivý otec maloletého A..

8. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky a jej právneho zástupcu zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach v odvolaní. Zopakoval, že matka odpútava pozornosť od faktu, že nedokázala a stále nedokáže mu maloletého odovzdať a pripraviť na styk bez toho, aby vznikla napätá atmosféra. Podľa jeho názoru matka v otázke skúmania najlepšieho záujmu dieťaťa neuviedla žiadnu právnu argumentáciu, keďže sa nevyjadrila ani k jednej zložke, ktorá tento pojem tvorí. Nerozumie, čo matka myslí slovami, že mu uniká podstatná, zásadná vec, a to je samotný Patrik a že má byť empatický a citlivý k jeho potrebám. Má snáď za ním prestať chodiť? Nemá sa o maloletého zaujímať? Ako si matka predstavuje jeho styk s maloletým? Ako chce matka prehlbovať jeho vzťah s maloletým A.? Matka síce uvádza, čo on nemá robiť, avšak nevie uviesť ani jeden relevantný spôsob toho, ako docieľiť to, aby sa mohol s A. plnohodnotne stretávať a tráviť s ním čas. Matka mu neumožňuje stretávať sa s maloletým nad rámec súdom určeného času a teda jej vyjadrenie je iba prázdnu deklaráciou bez akéhokoľvek obsahu. Matka vo svojich vyjadreniach nedala stanovisko k jej pochybeniam, ako je nezaočkovanie dieťaťa a neschopnosť odovzdať mu dieťa počas styku. Z jej vyjadrení nevyplýva, že by súčasná úprava styku nemohla byť rozšírená na základe rozhodnutia súdu.

9. Podaním zo dňa 12.04.2023 Krajská prokuratúra Trenčín oznámila, že preberá vstup do konania, vykonaný podľa § 13 ods. 1 CMP prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín.

10. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

11. Posúdením rozhodujúcich skutočností odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky otca ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie.

12. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

13. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

14. Zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností maloletého dieťaťa, poprípade súdom schválenú dohodu o výkone rodičovských práv a povinností, len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia. Je tomu tak obvykle v tých prípadoch, v ktorých sa skôr vykonaná úprava rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu stane s ohľadom na zmenu pomerov úpravou, ktorá naďalej nezaistuje najpriaznivejšie podmienky pre zdarný vývoj dieťaťa. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi tak, ako boli zistené v príslušnom konaní, vzťahujúcim sa k predchádzajúcemu súdному rozhodnutiu.

Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so stavom existujúcim v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu.

15. Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd musí dbať o to, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

16. Dominantným ustanovením Dohovoru o právach dieťaťa prijatého v New Yorku 20. novembra 1989 vyhláseného pod č. 104/1991 Zb. je čl. 3, v ktorého prvom odseku sa konštatuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už ju uskutočňujú verejné alebo súkromné zariadenia sociálnej starostlivosti, súdy, správne alebo zákonodarné orgány. Záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí vo svojom čl. 3 totiž reflektuje skutočnosť, že akokoľvek možno považovať za prirodzené a žiaduce, aby dieťa bolo vychovávané svojimi rodičmi, nedá sa odhliadnuť od toho, že aj dieťa samé je bytosťou jedinečnou, obdarenou neodňateľnými, nescudziteľnými, nepremičateľnými a nezrušiteľnými základnými právami a slobodami, teda bytosťou, ktorej by sa malo dostať pri jej vývine to najlepšie, totiž to, aby uvedené atribúty nezostali prázdnyimi slovami. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

17. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal odvolací súd za preukázané, že maloletý A. má 8. rokov, navštevuje 2. ročník ZŠ, pochádza z partnerského vzťahu rodičov. Posledná úprava práv a povinností rodičov k maloletému A. bola uskutočnená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/227/2016-420 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/52/2017-444 zo dňa 26.09.2017, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia. Otcovi dieťaťa bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 120 eur mesačne. Súčasťou rozsudku bola aj dohoda rodičov o úprave styku, na základe ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletým (s účinnosťou od 12.06.2017) v každom nepárnom týždni v roku od soboty od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod. Následne Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil rodičom povinnosť, aby sa spolu s maloletým podrobili sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu, ktoré sa bude realizovať v L. M. - F. v trvaní po nevyhnutnú dobu s tým, že odborné poradenstvo sa bude realizovať každý nepárny piatok v čase od 14.00 hod. do 15.00 hod. a každú páru stredu v čase od 15.00 hod. do 16.00 hod. Súd zároveň začal bez návrhu konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zmeny úpravy styku otca s maloletým a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom týždni v roku v čase od piatku od 15.00 hod do nedele do 18.00 hod a v každom párnom týždni v stredu v čase od 16.00 hod do 17.00 hod. Zároveň súd rozhodol, že toto neodkladné opatrenie v časti úpravy styku bude trvať do právoplatného skončenia konania o zmenu zverenia a zmenu úpravy styku, vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 31P/260/2018. Na súde prvej inštancie prebieha pod sp. zn. 35P/189/2022 konanie o návrhu starých rodičov zo strany otca na zverenie maloletého A. do ich náhradnej osobnej starostlivosti, ktoré bolo prerušené do právoplatného skončenia konania o zmenu zverenia.

18. V prejednávanej veci sa otec maloletého podaným návrhom domáhal zmeny zverenia predovšetkým z dôvodu nezládnutej zdravotnej starostlivosti zo strany matky o maloletého, keď matka maloletému nedáva potrebné lieky, antibiotiká v čase ochorenia, nedala maloletého riadne zaočkovať a neumožňuje mu stretnutie s maloletým nad rámec súdom ustanoveného styku. Súd prvej inštancie v konaní skúmal, či od poslednej úpravy o výkone rodičovských práv a povinností nastala taká zmena v pomeroch rodičov a maloletého, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému a či aktuálna osobná starostlivosť matky je v najlepšom záujme dieťaťa., pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správne mu záveru, že

sa súčasnej situácie, v kontexte všetkých vyvstalých skutočností, návrh otca na zmenu zverenia nie je dôvodný.

19. Ako je zrejmé z výsledkov vykonaného dokazovania, rodinné pomery mal. A. sú v súčasnosti zlé, najmä z dôvodu vzťahových problémov a zlej komunikácie medzi rodičmi. Rodičia zaťahujú svojho syna do ustavičných konfliktov a vybavovania si vzájomných účtov, čo jednoznačne nie je v prospech zdravého psychického a citového vývoja maloletého. To, že rodičia majú konfliktný vzťah a tento maloletý citlivo vníma, vyústilo do jeho terajšieho správania, vzdoru a až odporu k stretávaniu sa s otcom.

20. Súd prvej inštancie predovšetkým vychádzal z vyjadrení kolízneho opatrovníka a zo záverečnej správy z CDR Zlatovce - Trenčín zo dňa 11.11.2022 z realizácie výchovného opatrenia, z ktorej vyplýva, že konflikt rodičov sa nepochybne premieta do psychického vývinu maloletého a premieta sa aj do správania maloletého, ktorý je až vzdorovitý. Sám maloletý verbalizuje, že nechce chodiť k otcovi, ani do CDR. Napriek tomu, že všetci účastníci sa pravidelne zúčastňovali stretnutí v CDR, mali odlišné predstavy o napĺňaní výchovného opatrenia a rôzne ciele, na ktorých chceli spolupracovať. Rodičia pracovníkov CDR zaťahovali do ich vzájomných sporov a ich vyjadrenia používali ako dôkazový materiál voči druhému rodičovi. Z toho dôvodu nebolo možné dospieť k vzájomným kompromisom, čím by sa mohla situácia v rodine upokojiť. CDR navrhlo súdu zväžiť posúdenie vzťahov v rodine formou súdnoznaleckého dokazovania a na základe toho upraviť celoročne styk tak, aby bol pre maloletého bezpečný a podporujúci jeho emocionálne prežívanie.

21. Pokiaľ otec maloletého namietal, že nie je zrejmé, z akých skutočností a dôkazov súd vychádzal, keď tvrdil, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov, odôvodňujúcej zmenu rozhodnutia v zmysle jeho návrhu, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP náležite odôvodnil, vysporiadal sa so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré v rámci dokazovania vyšli najavo, na ktoré odôvodnenie aj odvolací súd poukazuje. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutej právnej normy obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Odvolací súd nezistil, že by závery súdu prvej inštancie boli zjavne neakceptovateľné, nevyplývajú z nich ani jednostrannosť alebo taká aplikácia právneho predpisu, ktorá by bola popretím jeho podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdnom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov a posúdenie relevantných otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie.

22. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z predmetu konania, dostatočne zisteného skutočného stavu veci, pri rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35 a § 36 CMP) a v dôsledku jeho správneho vyhodnotenia, vyvodil vo veci správne skutkové a právne závery, vychádzajúc z ktorých vo svetle záujmov maloletého dieťaťa s prihliadnutím na existujúce skutkové okolnosti, nie je možné otcom tvrdené nedostatky vo výchove a starostlivosti matky o maloletého A., považovať za spôsobilé zmeniť rozhodnutie v zmysle jeho návrhu. Za aktuálneho stavu návrh otca na zmenu výchovného prostredia nemožno vyhodnotiť u maloletého ako prospešný, teda súladný s jeho najlepším záujmom. Takéto rozhodnutie za súčasného stavu by sa nepochybne podpísalo na psychike maloletého a mala by negatívny vplyv na neho a reálne by bolo spôsobilé ohroziť jeho zdravý psychický a fyzický vývoj. Aktuálne podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme maloletého potrebné zachovať existujúci stav výchovného prostredia u matky. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zmenu zverenia podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Pokiaľ ide o námietku otca, že nebolo dôvodné súdom prvej inštancie výrokom II. zrušiť uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021 – 12 zo dňa 24.09.2021 v bode II. a v bode IV. (ktorým bolo nariadené výchovné opatrenie a upravený styk otca s maloletým v súvislosti s týmto časovým realizovaním výchovného opatrenia), je potrebné uviesť, že táto nie je dôvodná. Doba trvania tohto neodkladného opatrenia v časti zmeny styku otca s maloletým bola viazaná do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej o návrhu otca na zmenu zverenia (sp.zn. 31P/260/2018), postup súdu prvej inštancie je ustanovený v § 335 ods. 1 CSP, ktoré správne súd prvej inštancie aj citoval. Odvolací súd zároveň dodáva, že pokiaľ sa otec naďalej dožaduje širšej úpravy styku s maloletým, (ktorý návrh pôvodne v tejto veci vzal späť a konanie bolo zastavené súdom prvej inštancie), otcovi dieťaťa nič nebráni podať takýto návrh vo veci samej, ktoré konanie si v kontexte všetkých skutočností bude vyžadovať ďalšie dokazovanie.

24. K námietke otca, že súd v konaní nevypočul svedkov, ktorých navrhol, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie svoj postup riadne odôvodnil v napadnutom rozsudku (bod 17), s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje.

25. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami otca maloletého obsiahnutými v odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu.